

Proč se republikáni stále více staví proti pomoci Ukrajině

 nationalinterest.org/blog/paul-pillar/why-republicans-are-increasingly-opposing-aid-ukraine-206774

9. září 2023

Slábnoucí americká podpora vojenské pomoci Ukrajině ukazuje na výrazné partyzánské rozdělení jak mezi veřejností, tak mezi politiky ve Washingtonu. V průzkumu provedeném pro CNN a zveřejněném v srpnu byli respondenti dotázáni, zda by Spojené státy „měly udělat více pro zastavení ruských vojenských akcí na Ukrajině“ nebo „už udělaly dost“. Mezi demokraty 61 procent uvedlo, že by mělo udělat více, a 38 procent uvedlo, že udělalo dost. Většina republikánů – 59 procent – uvedla, že Spojené státy již udělaly dost, a pouze 40 procent uvedlo, že by měly udělat více.

Takové názory mezi věřícími Republikánské strany se odrážejí v postoji mnoha republikánských kandidátů na stopě volební kampaně. V Kongresu zaznívají nejhlasitější hlasy proti pomoci Ukrajině od některých členů republikánského výboru, který je v této otázce rozdělen.

Žádné vysvětlení není základem tohoto vzorce. Ve hře je více faktorů, včetně těch, které jsou legitimní součástí zdravé debaty o zahraniční politice, a těch, které nejsou. Níže jsou uvedeny hlavní faktory, které se na tom podílejí, počínaje dvěma, které mohou být součástí zdravého rozhovoru o zahraniční politice.

Vypočítaná odezva na průběh války

Ačkoli může být těžké poukázat na důkazy pečlivé analýzy, zejména mezi respondenty průzkumů veřejného mínění, odpor k další vojenské pomoci Ukrajině může být pochopitelnou reakcí na to, jak lidé vidí průběh války. Mnozí považují současnou ukrajinskou protiofenzívu za přinášející mizivé výsledky za vysokou cenu. To vede k názoru, že další pomoc Ukrajině by byla házením dobrých

peněz za špatnými. Související názor je, že další pomoc odrazuje Ukrajince od přijetí nevyhnutelného výsledku kompromisního urovnání a pouze prodlužuje zbytečné utrácení krve a pokladů.

To samozřejmě není jediný rozumný způsob, jak dosavadní válečný příběh interpretovat. Dokonce i ti, kteří považují případné vyjednané urovnání za nevyhnutelné, mohou upřednostňovat dodatečnou vojenskou pomoc Ukrajině, která je nezbytná k tomu, aby přesvědčili ruské vedení, aby přijalo kompromisní mírovou dohodu. Ale odpor k další pomoci je legitimní, obhajitelný postoj a republikáni mohou zastávat stejně jako kdokoli jiný.

V průzkumu CNN vyjádřili samozvaní nezávislí názory na tuto otázku bližší republikánům než demokratům. To může naznačovat, že pro republikány jako celek nehrají stranické ohledy v postojích k válce na Ukrajině větší roli než pro demokraty, ačkoli výsledek maskuje ostré rozpory mezi republikány v této otázce.

Tradiční izolacionismus

Odpor k napomáhání válečnému úsilí Kyjeva může být založen přinejmenším stejně tak na obecné zahraničněpolitické ideologii jako na interpretacích konkrétní války, která se vede na Ukrajině. Izolacionismus, který se vyhýbá zapojení do konfliktů jiných národů, má v Americe dlouhou tradicí a byl prominentním názorovým proudem v Republikánské straně. Některé z nejprominentnějších osobností izolacionismu dvacátého století byli vedoucí republikáni v Kongresu, jako William Borah a Robert Taft. Jedinými senátory, kteří hlasovali proti ratifikaci Charty Organizace spojených národů, byli další dva izolacionističtí republikáni, William Langer a Henrik Shipstead.

Izolacionistický směr soupeří s dalším ideologickým proudem v Republikánské straně, který je nakloněn používání vojenských prostředků k prosazování zájmů v zahraničí a upřednostňuje stát

proti agresivním tendencím režimů v Moskvě. Konflikt mezi těmito dvěma ideologickými tradicemi se odráží v rozkolu mezi dnešními republikány v Kongresu ohledně války na Ukrajině.

Ztěžování politického života demokratickému prezidentovi

Partizánský způsob řešení problémů ukrajinské války se projevil v prvních dnech po ruské invazi, kdy reflexivní reakcí některých republikánských politiků bylo obviňovat prezidenta Joea Bidena z války, stejně jako ze zvyku. zkuste ho obvinit z jakékoli jiné nepříznivé události na světě. Tehdejší komentář senátora Teda Cruze , že „Joe Biden se od samého začátku snažil uklidnit Vladimira Putina“ byl směšný a zároveň záhadný způsob, jak vést partyzánskou válku, když srovnáme Bidenův postoj k Putinovi s postojem k ruskému prezidentovi Bidenova předchůdce . , Donald Trump.

To, že demokratický prezident USA vede nejen americkou, ale i mezinárodní podporu Ukrajině, stimuluje republikánský instinkt postavit se proti čemukoli, co demokratický prezident navrhne. Tento instinkt, stejně jako tradice izolacionistů, narážel na republikánské sklony postavit se ruské agresi. Výsledný zmatek v republikánském výboru výstižně popsal demokratický senátor Chris Murphy, když o svých republikánských kolezích řekl: „Myslím, že mnozí z nich opravdu chtějí Ukrajině pomoci, ale jsou tak zvyklí oponovat demokratickému prezidentovi ve všem a v čemkoli. že nedokážou přijít na to, jak se dostat z vlastní cesty.“

Sympatie k Rusku jako „proti probuzení“

Kulturní válka, které Republikánská strana věnuje velkou pozornost a úsilí, se prolíná s tématem války na Ukrajině, protože Putin vede kulturní válku s podobnými tématy, což si získalo obdiv u velké části americké pravice . Putin je „proti probuzení“, prohlásil bývalý Trumpův politický poradce Steve Bannon souhlasně . Putin využil svou vlastní kulturní válku s jejími náboženskými a anti-LGBTQ

tématy jako nástroj nejen k tomu, aby pomohl vybudovat v Rusku podporu pro svou válku na Ukrajině, ale také tím, že apeloval na kulturní bojovníky na Západě, aby oslabil podporu Západu. Ukrajinci.

Vzhledem k tomu, že je tato strategie být jen částečně úspěšná, je to pro republikány další důvod, proč se bránit dodatečné vojenské podpoře Ukrajiny. Odhlédneme-li od izolacionistických nebo analytických důvodů pro takovou opozici, Rusko není v konfliktu považováno za špatného a možná dokonce za dobrého.

Promítání domácích sociálních a kulturních preferencí do zahraničněpolitické otázky není nic nového. Něco podobného se stalo v prvních letech Spojených států, kdy postoje federalistů a demokratických republikánů k Británii a Francii někdy neměly co dělat s ochranou zájmů USA v zahraničí, než s tím, jak partyzáni viděli v každé ze dvou válčících evropských mocností sociální vzorce, které buď hledali nebo se jich báli v samotných Spojených státech.

Spojení Trump-Rusko

To, že Republikánská strana je stále z velké části v područí Trumpa, se odráží v jeho obrovském vedení v boji o republikánskou prezidentskou nominaci v roce 2024 a v tom, jak většina těch, kteří proti němu údajně kandidují, tvrdí, že by podpořili jeho kandidaturu, i kdyby byl odsouzeným zločincem. Z toho vyplývá, že Trumpův mimořádný vztah s Putinem a Ruskem podbarvuje postoje republikánů k válce mezi Ruskem a Ukrajinou a všem vedlejším otázkám, jako je vojenská pomoc Ukrajině.

Nejzjevnějším základem tohoto vztahu bylo ruské vměšování do amerických voleb v roce 2016 ve prospěch Trumpa. Neprůhlednější, ale evidentně neméně skutečné vzhledem k Trumpovým tajným

jednáním s Putinem, když byl ještě v úřadu, byly Trumpovy obchodní nebo jiné vazby s Ruskem. To vše umocňuje jakoukoli nechuť pomáhat jinému státu při obraně ve válce proti Rusku.

K této neochotě se přidaly související snahy ponížít Ukrajinu a spojovat ji s korupcí, která se údajně týkala Bidena nebo jeho rodiny – což byl pojem, který byl jádrem Trumpova sporu, který vedl k jeho prvnímu impeachmentu. Někteří další republikáni ve zjevné snaze odvrátit pozornost od ruského pro-Trumpova vměšování do voleb nepravdivě navrhli , že Ukrajina zasahovala do voleb v roce 2016 ve prospěch demokratů. Senátor Tom Cotton, republikán z Arkansasu, pokračoval v prosazování tohoto názoru i poté, co byl vyšetřován a odhalen.

Závěry

Za prvé, republikánská opozice proti pomoci Ukrajině je příliš rozhodná. Tato opozice tak pravděpodobně nadále poroste.

Zadruhé, mezi důvody tohoto odporu jsou některé, které nejsou legitimními složkami zdravé debaty o zahraniční politice a je pravděpodobné, že tuto debatu pouze zmate a znečišťují.

Ale za třetí, nelegitimní přísady by neměly zastínit rozumné důvody ke zpochybnění otevřeného zásobovacího vedení na Ukrajinu. Budoucí průběh války na Ukrajině se musí teprve určit a porota stále nerozhoduje o tom, jaký přístup k válce je nejlepší pro zájmy USA a pro nastolení stabilního míru v této části Evropy. Všechny argumenty ve prospěch i proti přidané vojenské pomoci Ukrajině je třeba pečlivě zvážit, bez ohledu na jakékoli další důvody, které někteří účastníci debaty mají k tomu, aby zaujali svůj postoj.

Paul R. Pillar odešel v roce 2005 do důchodu z osmadvacetileté kariéry v americké zpravodajské komunitě, kde jeho poslední funkcí byla funkce National Intelligence Officer pro Blízký východ a jižní Asii. Dříve působil na různých analytických a manažerských pozicích, mimo jiné jako vedoucí analytických jednotek v CIA

pokrývajících části Blízkého východu, Perského zálivu a jižní Asie. Jeho nejnovější knihou je Beyond the Water's Edge: How Partysanship Corrupts US Foreign Policy. Je také přispívajícím redaktorem této publikace.

Obrázek: Consolidated News Photos / Shutterstock.com